

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/16199,Hartman-Stanislaw.html>
2022-07-07, 19:33

Hartman Stanisław

Stanisław Hartman, ur. 2 VIII 1914 w Warszawie, zm. 11 XI 1992 we Wrocławiu. Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Instytut Matematyki (1937) oraz Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie, kierunek fizyka (1941), doktorat (1947), habilitacja (1951), prof. zw. (1961).

1946–1992 członek Polskiego Towarzystwa Fizycznego, 1956–1992 Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego.

1937–1939 asystent w IM UW. 1942 więzień Pawiaka. 1945–1946 asystent w Katedrze Matematyki Politechniki Śląskiej z siedzibą w Krakowie, 1946–1968 pracownik naukowy IM Uniwersytetu Wrocławskiego, 1952–1953 prodziekan Wydz. Matematyki, Fizyki i Chemii UWr, 1953–1968 kierownik Katedry Algebry UWr.

14–16 III 1968 uczestnik studenckiego strajku na UWr, współautor uchwały udzielającej poparcia protestującej młodzieży akademickiej, przyjętej 15 III 1968 przez Radę Wydz. Matematyki, Fizyki i Chemii UWr. 1 XI 1968 zwolniony z pracy. 1968–1980 pracownik naukowy, od 1976 kierownik Zakładu Analizy Harmonicznej i Teorii Miary Instytutu Matematycznego PAN Oddział we Wrocławiu. 1976–1980 współpracownik KOR/KSS KOR; w XII 1976 sygnatariusz Listu 28 profesorów do marszałka Sejmu PRL z żądaniem powołania Komisji Poselskiej do zbadania wypadków czerwcowych. W VI 1977 sygnatariusz petycji 33 wrocławskich naukowców w obronie aresztowanych członków i współpracowników KOR. Jesienią 1977 współorganizator tzw. Uniwersytetu Latającego we Wrocławiu. 1977–1980 wspierał działaczy SKS tamże (m.in. obrońca studentów przed Komisją Dyscyplinarną UWr). 22 I 1978 sygnatariusz deklaracji założycielskiej TKN; 1978–1980 uczestnik nieformalnych spotkań wrocławskich działaczy opozycji, tzw. Rady Jedności; 14 VI 1980 sygnatariusz Listu

Miejsce urodzenia Warszawa

Data urodzenia 2-08-1914

Miejsce śmierci Wrocław

Data śmierci 11-11-1992

TKN do Nauczycieli i Wychowawców, wskazującego na deformację systemu edukacyjnego i wychowawczego PRL.

Od IX 1980 w „S”. W I 1981 przywrócony do pracy w IM UWr 1981–1984 kierownik Zakładu Analizy Funkcjonalnej tamże. W 1981 członek KZ UWr. II 1981 wspierał strajk studentów UWr. ws. rejestracji NZS i XI – XII strajk solidarnościowy ze studentami radomskiej WSI na UWr.

4 I 1982 zatrzymany, 6 I 1982 internowany, przetrzymywany w AŚ we Wrocławiu i Ośrodku Odosobnienia w Nysie (prowadził m.in. kurs jęz. niemieckiego), 6 II zwolniony. 1982–1989 współpracownik RKS Dolny Śląsk, tzw. Poziomki (porozumienia TKZ wrocławskich instytucji naukowych) oraz NZS. Od 1985 na emeryturze. W I 1986 sygnatariusz Apelu 77 intelektualistów polskich do odbywającego się w Warszawie międzynarodowego Kongresu Intelektualistów ws. uwolnienia więźniów politycznych. 1986–1989 przedstawiciel Fundacji Polcul na Dolnym Śląsku.

III 1989 – 1992 członek prezydium KZ UWr. 1990–1992 w ROAD/UD.

Autor wielu prac naukowych, gł. z zakresu analizy harmonicznej, redaktor czasopism naukowych „Colloquium Mathematicum i „Commentationes Mathematicae”.

XI 1968- 25 X 1971 rozpracowywany przez Wydz. III KW MO we Wrocławiu w ramach SOS krypt. Suma; 23 XI 1971 – 9 XII 1974 przez Wydz. III KW MO we Wrocławiu w ramach KE; 23 IX 1976 – 22 X 1984 przez Wydz. III/Wydz. III-1 KW MO/WUSW tamże w ramach SOR krypt. Latawce.

Agnieszka Klarman

[Region Dolny Śląsk, Wrocław](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)